

Av nämnda förseelser hava — efter verkställd utgallring av de mindre betydande eller svårbevisliga — 10,656 angivits till åtal och åtal följt i 7,748 fall, därav emellertid åtalen i endast 254 fall gällt brott mot prisockerlagen. Övriga förseelser mot sagda lag, vilka, enligt vad jag nyss omnämnt, blivit under innevarande år åtalade, torde få antagas hava — där de icke till något mindre antal falla under tiden 1.—20. oktober — beivrats direkt av vederbörande åklagare utan ingripande av folkhushållningskommissionens livsmedelsfiskaler.

Vad beträffar prisockerlagens bestämmelse om avstängande från vidare handel med varer, som avses i denna lag, har nämnda bestämmelse hittills icke i något fall tillämpats.

Föregående framställning torde utvisa, att de vapen, som en lagstiftning av ifrågasvarande slag över huvud taget kan lämna i kampen mot jobberiet, i stort sett stått till vederbörande myndigheters förfogande, men att dessa vapen ej brukats med erforderlig kraft.«

Om Grundene til dette Resultat udtalte Justitsministeren bl. a. følgende:

»I første rummet måste berörda förhållande hava sin förklaring därutinnan, att polismyndigheterna näppeligen varit rustade för att med tillräcklig styrka upptaga striden mot de nya former av kriminalitet, som följt med kristiden. Brotten mot den allmänna strafflagen — vilka även de till betydande del härflyta ur de nu rådande abnorma förhållandena inom samhällslivet — hava ökats i en grad, som tagit de ordinarie polis- och åklagarmyndigheternas tid mera än vanligt i anspråk. Av förseelserna mot de särskilda kristidsförfattningarna hava vidare brotten mot prisockerlagen lätt kommit att skjutas i bakgrunden, dels på grund av svårigheterna vid brottsbestämningen och bevisningen, vilka ofta nog krävt en kompetens, som icke alltid stått till buds, och dels även till följd av arbetet med åtalen av en mängd andra kristidsförseelser, som i fråga om art och bevisningsmöjligheter framstått såsom mera klara och påtagliga. De av folkhushållningskommissionen i slutet av år 1917 tillsatta särskilda livsmedelsfiskalerna hava ej heller haft till uppgift att företrädesvis beivra brott mot prisockerlagen, utan främst att utöva kontroll över genomförandet av kommissionernas ransoneringssystem samt därvid anmäla befunda överträdelse till åtal, vilka det sedan ankommit på de ordinarie åklagarmyndigheterna att anhängiggöra och utföra.«

Om de Foranstaltninger, der indtil den 25. Oktober 1918 var truffne for at gøre Tilsynet effektivt, oplyste Justitsministeren:

»Redan i cirkulär den 16. november 1917 har Kungl. Maj:t anbefallt överstathållarämbetet och befallningshavandena i länen att förstärka underlydande polis- och åklagarmyndigheter att med oavlätlig uppmärksamhet tillse, att överträdelse av de författningar, som under nuvarande kristid utfärdats i syfte att förekomma livsmedels- och andra viktiga förnödenhetens fördyrande, bleve såvitt möjligt förhindrade samt, där de ägt rum, i laga ordning beivrade. Tillika anbefalldes överstathållarämbetet och befallningshavandena att tid efter annan inkomma med redogörelse för de åtgärder, som vidtagits till förekommande av eller beivrande av dylika överträdelse, ävensom med anmälan och förslag rörande de särskilda anstalter, som kunde finnas erforderliga för att åklagarmakten skulle kunna fylla sin uppgift att verksamt ingripa mot lagstridiga handlingar av berörda art.«

I Anledning af en Henvendelse af 20. December 1917 fra folkhushållningskommissionen om, at Politi- og Anklagemyndigheder synes at være utilstrækkelige, navnlig ogsaa til at gøre den prisregulerende Krisetidslovgivning effektiv, udfærdigede Kungl. Maj:t den 14. januar 1918 ett cirkulär till överstathållarämbetet och magistraterna i rikets städer, vari uppdrogs åt dessa att uppmana vederbörande myndigheterna att genom tillfällig förstärkning av polis- och åklagarmyndigheterna söka åstadkomma ett mera effektivt